

Glasilo
„Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani.“

Urejuje:

Jakob Dimnik,
učitelj na II. mestni šoli v Ljubljani.

Št. 18. Ljubljana, 16. kimovca 1896. XXXVI. leto.

Vsebina: Emin: Pozdrav braći Slovencima. — Ob novem šolskem letu. — J. Ravnikar: Martin in Jera. — Dr. Ivan Borštnik: K šolski higijeni. — Naši dopisi. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Pozdrav braći Slovencima.*)

Drava šumi, bistra Sava struji,
Tiha Soča srebrom se preljeva,
Gordi Triglav u plemenu ruji,
Drevna Učka sva u sjaju sjeva.

A to more, to hrvatsko more,
I to nebo lazurno i plavo,
Šume, gaji, planine i gore,
U zanosu Vama kliču: — Zdravo!

Zdravo da ste, oj stupovi znanja,
Razsadnici svjetla božanskoga,
Apostoli sreće, blagostanja,
Dike, ponos roda bratinskoga.

Zdravo sinci Slovenije mile,
Zdravo braćo, zdravo sokolovi,
Vam u susret eno moje vile,
Da Vas žarkim pozdravom oslovi.

Amo braćo, na hrvatske grudi,
Amo, amo da Vas izgrlimo,
Naša ljubav već Vas davno žudi,
Amo, amo, da Vas izljubimo.

U prozorje preporoda svoga,
Hrvat snivô sanju uzvišenu,
Gledô braću roda slovenskoga,
Sa Hrvati nježno zagrljenu.

Ta se sanja izpunila sada:
Jedna misô divnu braću spaja,
Jedna ljubav njina srca sklada,
Jedna pjesma dušu im opaja.

Mila braćo! Na nebesnom svodu
Otaj danak sunce zlatom piše,
Njegva spomen ostat će u rodu,
Dok mu duša gordim dahom diše.

*) Ta pozdrav je poklonil hrvatski tovariš-pesnik povodom VIII. skupštine tovarišem Slovencem.

I ta Istra nevoljna i biedna,
U svom krilu stanak Vam pripravi,
Te prem tužna, uboga i čedna
Okolo čela lovore Vam savi.

A to more, to hrvatsko more,
I to nebo lazurno i plavo,
Šume, gaji, planine i gore
U zanosu Vama kliču: Zdravo!

Zdravo sinci Slovenije mile,
Zdravo bračo, zdravo sokolovi.
Vaše misli izpunjene bile,
A trud nek Vam Bože blagoslovi!

Opatija, 19. kolovoza 1896.

Emin.

Ob novem šolskem letu.

„Der mag sich manchen Wunsch gewähren,
Der kalt sich selbst und seinem Willen lebt;
Allein, wer andre zu leiten strebt,
Muss fähig sein, viel zu entbehren!“ —

Gothe.

Minuli so lepi časi počitka, minuli so šolski prazniki. Odpočili smo se mi in ljuba naša mladina; zdaj pa treba z nova na delo, na težavno delo, koje nas čaka pričetkom novega šolskega leta; z nova moramo zastaviti vse svoje dušne in telesne moči tamkaj, kjer smo prenehali koncem minulega šolskega leta.

Okrepčani duševno in telesno se hočemo veselega srca lotiti težkega dela in iz najtoplejše ljubezni do svojega vzvišenega poklica in do ljube slovenske mladine bode vsakdo izmed nas napel vse svoje sile, da s svojo marljivostjo in vstrajnostjo koristi kar največ prosveti svojega naroda. Voditi nas morajo pri našem delovanju nekaki višji zmotri; dvigniti se moramo iz sfere navadnega delavca v idealne višine, kjer je pravo mesto učiteljevega delovanja, — in v tej višini se hočemo nasrkati nektara ljubezni in pridnosti, da nam bode mogoče prenašati vse muke in težave, ki so zvezane z učiteljskim stanom.

Če sploh kdo, mora biti posebno učitelj požrtvovalen. „Kdor hoče biti učitelj, se mora že za časa privaditi trpljenju“ — pravi Kellner. Učiteljski poklic tirja, da se odrečeš marsičemu in kdor nima veselja do tega poklica, naj se ne posvêti učiteljskemu stanu. Veselja do poklica nam pa — žal — ne navdaja današnji svet, ker ne pozna, ali neče poznati velike važnosti ljudske šole, ker nam greni naše življenje — ker nam ne privošči koščeka kruha. Veselje do poklica nam grené tudi voditelji našega národa, naša šolska oblastva, ker nas prenizko cenijo in premalo podpirajo. S pravim veseljem do poklica navdaja nas jedino še Oni, ki vlada v nebeških višinah. Njemu se moramo priporočiti pričetkom novega šolskega leta, da nam pošlje tolažnika